

[A. C. D. Petersen.]

kan ryge en dyr Cigar lidt billigere, end man kunde før?

Jeg minder om, hvad jeg begyndte med, nemlig den Krise i Sukkerproduktionen, der er ved at indtræffe, og jeg spørger den højtærede Landbrugsminister: Er det den højtærede Ministers Mening at træffe Foranstaltninger overfor denne Krise? Jeg ved, at den højtærede Minister meget nødig vil være med til at træffe virkelige Beskyttelsesforanstaltninger for Sukkerindustrien, men jeg tror dog, den højtærede Minister maa erkende, at Forholdene i de sukkerproducerende Egne nu er saa vanskelige, at hvis der ikke bliver gjort noget, er der stor Fare for, at de 70 000 Tdr. Land, som i Øjeblikket benyttes til Sukkerroevl, kommer til at give Foderafgrøder, der end yderligere vil forøge Landbrugets tre Hovedproduktioner, saa at f. Eks. Svineproduktionen vil blive endnu mere stimuleret; og jeg tror dog, man vil indrømme, at naar vi nu er naaet saa vidt, at vi leverer over 60 pCt. af al den Bacon, der bruges paa det engelske Marked, saa at Priserne vanskeligt kan holdes oppe, vil det være en Katastrofe for det danske Landbrug, om vi derigennem, at Sukkerproduktionen blev slaaet os af Hænderne, kom til at benytte dette Areal i Svineproduktionens Tjeneste.

Saa vidt jeg husker, viser Statistikken, at Danmark er et af de Lande, som bruger mest Sukker pr. Individ, vistnok over 50 kg aarlig, og dette betyder, at vi producerer Sukker for 80—90 Mill. Kr. aarlig. Skal denne Produktion nu slaas Landbruget ud af Hænderne, saaledes som en Mængde andre Produktioner gennem Konkurrence fra Udlandets Side i de senere Aar er blevet slaaet Landbruget ud af Hænderne? Jeg har nævnt dem ofte, men jeg skal nævne dem igen, for jeg synes, at det hele efterhaanden bliver saa grelt, at man ikke kan lade være med at nævne det, saa ofte der er Lejlighed dertil.

Landbruget har faaet slaaet ud af Hænderne Produktionen af Heste, af Hvedemel, af Kartoffelmel, af Lam og af Gæs, og i den sidste Tid har vi ogsaa begyndt at indføre Pattedriser. Alt dette medfører, at man med desto større Energi kaster sig over vore Hovedartikler; og som jeg allerede har nævnt, vil vel ingen forsøge at bortforklare, at denne mægtige Udvidelse af Landbrugets 3 Hovedproduktioner har betydet en Overfyldning af Markedet, som har bevirket Prisfald.

Skal vi nu ogsaa miste Sukkerproduktionen, saaledes at det kommer til at gaa

med de sukkerroedyrkende Egne paa samme Maade, som det er gaaet med de kartoffeldyrkende Egne? Da de kartoffeldyrkende Egne anmodede den høje Rigsdag om en lille Beskyttelse, for at de fattigste Egne, hvor Kartoflerne blev dyrket, kunde fortsætte med Produktionen af Kartofler til Udvinning af Kartoffelmel til Forsyning af Hjemmemarkedet, fik de Afslag. Skal nu Landbruget være udsat for, at de 70 000 Tdr. Land, hvor der dyrkes Sukkerroer, skal bære Foderafgrøder, saa at Konkurrencen paa det engelske Flæske- og Smørmarked bliver endnu skarpere, vil Forholdene blive endnu vanskeligere for Landbruget, og saa tror jeg, man maa indstille sig paa, at en hel Mængde af de Landmænd, som for Øjeblikket kan klare sig uden nogen direkte Hjælp fra Staten, hverken gennem Alkordloven eller gennem Driftslaaneloven, vil bukke under.

Jeg spørger derfor den højtærede Landbrugsminister — og beder ham besvare mit Spørgsmaal, for saa vidt han kan gøre det paa nærværende Tidspunkt —, om Regeringen ikke agter at gøre noget overfor de Vanskeligheder, som nu synes at optaarne sig for Sukkerroeproduktionen. Det er jo ikke alene Sukkerroedyrkerne, det kommer til at gaa ud over, selv om det for en Mængde af dem kan blive katastrofalt, thi der er ingen Tvivl om, at en Mængde af dem, der dyrker Sukkerroer, har indrettet deres økonomiske Forhold saaledes, at de uhyre vanskeligt kan gaa over til en anden Produktion; hvis Sukkerroedyrkingen skal indstilles her i Landet eller eventuelt fortsættes til de nuværende tabgivende Priser, tror jeg, at det Antal Landmænd, som i de senere Aar har set sig nødsaget til at forlade Hus og Hjem, vil blive betydeligt forøget.

Men lad mig med et Par Ord vende mig mod et andet Forhold, som man ikke kan undlade at tage i Betragtning. Saa vidt jeg husker, beskæftiges der i de sukkerroedyrkende Brug en 15 000—16 000 Arbejdere hver Sommer, foruden at der paa Sukkerfabrikkerne en Del af Efteraaret og langt hen i Vinteren, for øvrigt ogsaa om Sommeren, forinden Kampagnen begynder, og nogen Tid ind i Kampagnen, er Arbejde for en Mængde Hænder. Hvis denne Produktion nu ogsaa bliver slaaet ud af Landbrugets Hænder, betyder det nye Vanskeligheder for Tusinder af danske Arbejdere.

Jeg tror derfor, det er paa Tiden, at man forstaaer Nødvendigheden af i nogen Grad at beskytte vore Erhvervsvirksomheder. Jeg kan ikke undlade at nævne et Udtryk, som den højtærede Landbrugsminister i sin